

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/2286,**15. detsember 2016,****milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad mõistliku kasutamise poliitika rakendamist, jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse hindamise meetodikat ja rändlusteenuse osutaja poolt sellise hindamise eesmärgil esitatavat taotlust****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrust (EL) nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 6d lõiget 1,

olles konsulteerinud Elektroonilise Side Euroopa Reguleerivate Asutuste Ühendatud Ametiga (BEREC)

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt määrusele (EL) nr 531/2012 ei tohiks rändlusteenuse osutajad nõuda rändluskliendilt üheski liikmesriigis mõistliku kasutamise põhimõttel tehtud või vastu võetud reguleeritud rändluskõnede, ühegi saadetud reguleeritud rändlussõnumi (SMS) ega ühegi kasutatud reguleeritud andmesideteenuse, kaasa arvatud rändlusmultimeediasõnumi (MMS) eest ühtegi riigisisesele jaehinnale lisanduvat tasu. Seda nõuet hakatakse kohaldama alates 15. juunist 2017 eeldusel, et selleks kuupäevaks on hakatud kohaldama nimetatud määruse artikli 19 lõikes 2 osutatud ettepaneku alusel vastuvõetavat õigusakti rändluse hulgiturgude kohta.
- (2) Määruses (EL) nr 531/2012 on sätestatud, et konkreetsetes ja erandlikes tingimustes võib rändlusteenuse osutaja taotleda riigi reguleerivalt asutuselt luba nõuda oma rändlusklientidelt lisatasu. Igale sellisele loataotlusele tuleb lisada kogu vajalik teave, näitamaks et jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude puudumise korral ei suuda teenuseosutaja katta jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste pakkumise kulusid, mis kahjustab seega riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust.
- (3) Selleks, et tagada rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise ärahoidmiseks rakendatava poliitika (edaspidi „mõistliku kasutamise poliitika“) ja lisatasude lubade järjekindel kohaldamine kogu liidus, on vaja sätestada üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad sellise mõistliku poliitika kohaldamist ja jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse hindamise meetodikat ja rändlusteenuse osutaja poolt sellise hindamise eesmärgil esitatavat taotlust.
- (4) Määruse (EL) nr 531/2012 kohaselt on mõistliku kasutamise poliitika eesmärk takistada kliente kasutamast kohaldatava riigisisese hinnaga jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid lubamatul või anomaalsel viisil, kasutades selliseid teenuseid muul eesmärgil kui perioodiline reisimine, näiteks kasutades neid teenuseid alaliselt. Rakendusmeetmetega tuleks tagada, et rändlusteenuste osutajad ei kasutaks rändluse mõistliku kasutamise poliitika kohaldamise võimalust muudel eesmärkidel, mis kahjustaksid rändluskliente, kes tegelevad mis tahes vormis perioodilise reisimisega.
- (5) Liidus jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise tulemusel kehtivad liidu piires välismaal ja koduriigis (riigis, kus klient on sõlminud mobiilsideteenuse lepingu) mobiilsideteenuste kasutamise suhtes ühesugused tariifitingimused. Määruse (EL) nr 531/2012 eesmärk on kõrvaldada lahknevused riigisisestest hindade

⁽¹⁾ ETL L 172, 30.6.2012, lk 10.

ja liidu piires perioodilise reisimise korral kohaldatavate rändlushindade vahel, et rändluse puhul kehtiksid samasugused hinnad kui koduriigis. Siiski ei ole määruse eeskirjade mõte võimaldada kõikjal liidus alalist rändlust, st olukorda, kus kõrgemate riigisiseste mobiilside hindadega liikmesriigis ostab klient teenuseid nendes liikmesriikides asutatud operaatoritelt, kus mobiilside riigisisest hinnad on madalamad ja kus see klient ei ole alaline elanik ning kus tal puuduvad muud püsivad sidemed, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selle riigi territooriumil, eesmärgiga kasutada esimesena nimetatud liikmesriigis alaliselt rändlusteenust.

- (6) Kohaldatava riigisisese hinnaga jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste alaline kasutamine muul eesmärgil kui perioodiline reisimine moonutaks tõenäoliselt konkurentsi, avaldaks survet riigisiseste hindade tõusuks omamaistel turgudel ja ohustaks investeerimisstiimuleid nii riigisisestel kui ka külastatavatel turgudel. Külastataval turul peaksid külastatava võrgu operaatorid otseselt konkureerima riigisiseste teenuseosutajatega teistes liikmesriikides, kus hinnad, kulud ning regulatiivsed ja konkurentsitingimused võivad olla hoopis teistsugused, ja selliste rändluse hulgitasandi tingimuste alusel, mis on seatud kulupõhiselt ainsa eesmärgiga lihtsustada perioodilist rändlust. Kodumaise operaatori jaoks võib riigisiseste tariifide alaline kasutamine rändlemise ajal viia selleni, et külastatavad operaatorid keelduvad rändluse hulgitasandi teenuste osutamisest või piiravad seda või et kodumaised operaatorid hakkavad osutama teenuseid piiratud mahus või kehtestatakse kõrgemad riigisisest hinnad, mis mõjutab kodumaise operaatori suutlikkust osutada oma kodumaistele tavaklientidele teenuseid kodu- ja välismaal.
- (7) Rakenduseeskirjad tuleb kehtestada selgete ja üldiselt kohaldatavate põhimõtete alusel, mis on suutelised hõlmama rändlus klientide perioodilise reisimise eri vorme, tagamaks et mõistliku kasutamise poliitika ei takista sellistel klientidel täiel määral kasutada riigisiseste hindadega rändlusteenust. Selleks, et rändlusteenuse osutaja saaks kohaldada mõistliku kasutamise poliitikat, tuleks tavaliselt pidada klienti perioodiliselt liidu piires välismaal reisivaks, kui see klient elab alaliselt rändlusteenuse osutaja liikmesriigis või tal on selle liikmesriigiga püsivad sidemed, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selle riigi territooriumil, ning ta tarbib jaemüügitasandil osutatavat reguleeritud rändlusteenust mõnes teises liikmesriigis.
- (8) Määruses (EL) nr 531/2012 on sätestatud, et mõistliku kasutamise poliitika peab võimaldama rändlusteenuse osutaja klientidel tarbida teatavas mahus jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid kohaldatava riigisisese jaehinnaga, mis on kooskõlas nende vastavate riigisiseste tariifikavadega.
- (9) Käesolev määrus ei tohiks piirata võimalust, et rändlusteenuse osutajad saavad pakkuda ja rändlus klientid teadlikult valida alternatiivse rändlustariifi vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6e lõikele 3, mis võib sisaldada lepingulisi kasutustingimusi, mis ei kuulu kõnealuse määruse kohaselt kehtestatud mõistliku kasutamise poliitika alla.
- (10) Tagamaks, et jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid ei kasutataks anomaalsel või lubamatul viisil, mis ei ole seotud perioodilise reisimisega väljaspool klienti alalise elukohta liikmesriiki või liikmesriiki, millega klientil on püsivad sidemed, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selle riigi territooriumil, võib rändlusteenuse osutajatel olla vaja kindlaks teha oma rändlus klientide alaline elukoht või selliste püsivate sidemete olemasolu. Võttes arvesse asjaomastes liikmesriikides tavaks olevaid töendamiseviise ja lubamatu või anomaalse kasutamise tunnetatavat riskitaset, peaks rändlusteenuse osutajal olema võimalik määrata kindlaks esitatavad elukohta töendavad asjakohased tõendid kusjuures riigi reguleeriv asutus jälgib dokumenteerimise üldkoormust ja selle asjakohasust riiklikus kontekstis. Üksikkasutajate puhul võivad sellised tõendid hõlmata klienti avaldust, klienti elukohaliikmesriiki kinnitava kehtiva dokumendi esitamist, klienti täpset posti- või arveaadressi rändlusteenuse osutaja liikmesriigis osutatavate muude teenuste puhul, kolmanda taseme haridus asutuse kinnitust täisajaga kursustel osalemise kohta, kannet valijate kohalikus registris või kohalike maksude/peamaksude tasumist. Äriklientide puhul võivad sellisteks tõenditeks olla dokumendid, mis tõendavad äriühingu asutamise- või tegevuskohta, selle peamise majandustegevuse teostamise tegelikku asukohta või peamist kohta, kus vastava SIM-kaardi kasutajana kindlaks tehtud töötajad täidavad oma tööülesandeid. Püsivad sidemed liikmesriigiga, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut riigi territooriumil, võivad tekkida täistööajaga ja kestvast töösuhtest (sealhulgas piirialatöötajate puhul), füüsilisest isikust ettevõtja samalaadset füüsilist kohalolekut eeldavast kestvast lepingulisest suhtest, täiemahulistel korduvatel õppekursustel osalemisest või muudes olukordades, näiteks lähetatud töötajate või pensionäride puhul, kui need hõlmavad samalaadset tasemel territoriaalset kohalolu.

- (11) Pärast konkreetse lepingu sõlmimist peaksid rändlusteenuse osutajad nõudma alalise elukoha tõendit või tõendit muude püsivate sidemete kohta, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selle riigi territooriumil, üksnes olukorras, kus arvete esitamise eesmärgil kogutavad andmed näivad viitavat lubamatule või anomaalsele kasutamisele, mis ei ole seotud perioodilise reisimisega. Nimetatud tõendid peavad hõlmama üksnes seda, mis on rangelt vajalik ja proportsionaalne, et kinnitada kliendi seotust rändlusteenuse osutaja liikmesriigiga. Kui selleks puuduvad põhjused, ei tohiks klientidelt nõuda dokumentaalseid tõendeid, mis kinnitavad mõistliku kasutamise poliitika järgimist. Eelkõige ei tohiks nõuda selliste dokumentide korduvat esitamist, mis ei ole seotud lubamatu või anomaalse kasutamise tõenäosuse riskipõhise hindamisega.
- (12) Selleks, et võimaldada klientidel tarbida teatavat mahtu jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid kohaldatava riigisese jaehinnaga, mis on kooskõlas nende vastavate riigiseste tariifikavadega, ei tohiks rändlusteenuse osutaja üldiselt kehtestada rändluskliendile kättesaadavate mobiilsideteenuste mahu suhtes riigisestest piirmäärast erinevat piirmäära, kui see klient reisib perioodiliselt liidus. Kõnealused riigisese piirmäärad peaksid seoses tariifikava riigisese kasutamise hõlmama kohaldatavat mõistliku kasutamise poliitikat.
- (13) Teatavate riigiseste tariifikavade kohaselt, mida edaspidi nimetatakse piiramatu mahuga andmepakettideks, võib andmeside tarbimine olla piiramatu või andmemahtu võidakse pakkuda madala kaudse riigisese ühikuhinnaga võrreldes määruse (EL) nr 531/2012 artiklis 12 osutatud reguleeritud rändlusteenuste maksimaalse hulgihinnaga. Kui sellistel piiramatu mahuga andmepakettidel ei ole erandliku mahuga seotud konkreetseid kaitsemeetmeid, on tõenäosus, et selliste tariifikavade puhul hakatakse korraldama organiseeritud edasimüüki isikutele, kes ei ela rändlusteenuse osutaja liikmesriigis ega oma seal püsivaid sidemeid, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selles liikmesriigis, palju suurem kui muude tariifikavade puhul. Lisaks võib piiramatu mahuga andmepakettide anomaalne või lubamatu kasutus rändluse ajal tuua kaasa selliste tariifikavade kadumise siseturgudel või rändluse piiramise selliste tariifikavade puhul, kahjustades riigiseseid kasutajaid, mis oleks vastuolus määruse (EL) nr 531/2012 eesmärgiga. Selline oht on palju väiksem häälkõne- ja SMS-teenuste puhul, sest selliste teenuste suhtes kehtivad suuremad füüsilised või ajalised piirangud ning nende tegelik kasutus on olnud viimastel aastatel stabiilne või vähenenud. See ei piira operaatorite õigust võtta meetmeid seoses petturlikust tegevusest tulenevate väga ebatüüpiliste käitumismudelitega häälkõne- ja SMS-rändlusteenuste puhul. Ehkki piiramatu mahuga andmepakettide puhul on kohaldatava riigisese jaehinnaga jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu kasutamise suurenemine ohu tõttu vaja kehtestada täiendavad kaitsemeetmed, peaks perioodiliselt liidu piires reisival kodumaisel kliendil olema siiski võimalik tarbida selliseid teenuseid jaetasandi mahus, võrdeliselt kahekordse mahuga, mida saab osta andmeside-rändluse hulgihinna ülempiiril rahasumma eest, mis võrdub riigisese tariifikava mobiilsideteenuste üldise riigisese jaehinnaga (käibemaksuta) kogu kõnealuse arveldusperioodi eest. See kujutab endast mahtu, mis on kooskõlas kõnealuse riigisese tariifikavaga, kuna see kohandub kõnealuse tariifikava riigisesele jaehinnale ning sestap võib seda kohaldada piiramatu mahuga andmepakettide puhul ning ka kombineeritult muude mobiilside jaeteenustega. Mahu korrumine kahega peegeldab piisavalt asjaolu, et operaatorid lepivad sageli kokku hulgiüügitasandi andmeside rändlushindades, mis jäävad alla kohaldatava ülempiiri, ning sageli ei kasuta kliendid ära kogu neile tariifikavaga pakutavat andmesidemahtu. Sellega seoses tagatakse klientide puhul läbipaistvus määruse (EL) nr 531/2012 nõuete täitmisega, mille kohaselt teavitab rändlusteenuse osutaja rändlusklienti, kui reguleeritud andmeside-rändlusteenuste suhtes kohaldatav mõistliku kasutamise maht on ära tarvitatud. Kõnealuses teates osutatakse ka lisatasule, mida kohaldatakse reguleeritud andmeside-rändlusteenuste täiendava tarbimise suhtes rändluskliendi poolt.
- (14) Vähendamaks ohtu, et ettemaksuga lepinguid, mis ei hõlma pikaajalist kohustust, kasutatakse üksnes alaliseks rändluseks, peaks rändlusteenuse osutajal olema alternatiiv õigusele nõuda elukoha tõendit või tõendit selliste muude püsivate sidemete kohta, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut rändlusteenuse osutaja liikmesriigi territooriumil, nimelt peaks ta saama ettemaksuga lepingu puhul piirata kohaldatava riigisese jaehinnaga jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste kasutamist mahuga, mida saab osta andmeside-rändluse hulgihinna ülempiiril ülejäänud rahasumma eest (käibemaksuta), mis on rändluse tarbimise hetkel kõnealuse ettemaksuga lepingu puhul kättesaadav.
- (15) Rändlusteenuse pakkujal peaks olema võimalik võtta meetmeid, et avastada ja ennetada kehtiva riigisese hinna eest jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatut või anomaalset kasutamist muudel eesmärkidel kui perioodiline reisimine. Samas tuleks rändluskliente kaitsta meetmete eest, mis võivad mis tahes moel kahjustada nende võimalust kasutada liidu piires perioodiliselt välismaal reisisid jaemüügitasandi

reguleeritud rändlusteenuseid riigisiseste hindade eest. Riigisisese hinna eest jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise avastamiseks ja ennetamiseks kohaldatavad meetmed peaksid olema lihtsad ja läbipaistvad, vähendama rändlusklientide halduskoormust ning ka ülemääraseid ja tarbetuid hoiatusteateid. Kooskõlas elukohanõude või selliste muude püsivate sidemete nõudega, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut rändlusteenuse osutaja riigis, peaksid lubamatu või anomaalse kasutamise tõenäosust kinnitavad näitajad põhinema andmeliikluse mudelitega seotud objektiivsetel näitajatel, mis osutavad mis osutavad sellele, et klient viibib valdavalt rändlusteenuse osutaja riigis või kasutab riigisiseseid mobiilsideteenuseid valdavalt riigi sees. Määratluse kohaselt tuleb sellised objektiivsed näitajad teha kindlaks teatava ajavahemiku alusel. Selline ajavahemik peab olema piisavalt pikk, vähemalt neli kuud, et võimaldada rändlusklientidel tarbida jaemüügitasandil osutatavaid rändlusteenuseid riigisiseste hindade eest, tegeledes samas liidus perioodilise reisimisega ettenähtavas vormis. Tahtmatu rändlusolukorra juhtumid piirialadel ei tohiks negatiivselt mõjutada näitajaid, mis osutavad kohalolekule rändlusteenuse osutaja riigis. Sellega seoses tuleks arvesse võtta nii tahmatult rändlusteenust kasutavate inimeste kui ka piirialatöötajate olukorda, arvestades, et objektiivsete näitajate kohaldamise eesmärgil loetakse riigisisese kohaloleku päevaks see, kui rändlusteenuse osutaja võrku logitakse sisse mis tahes ajal asjaomasel päeval. Määruse (EL) nr 531/2012 kohaselt peavad rändlusteenuse osutajad esitama ka piisavalt teavet, et anda klientidele võimalus tahtmatu rändlusteenuse kasutamise aktiivseks vältimiseks. Viibimine väljaspool liitu ja seal teenuste tarbimine ei tohiks avaldada negatiivset mõju rändluskliendi võimalustele kasutada riigisiseste hindadega rändlusteenuseid liidu sees, sest seda ei saa pidada märgiks riskist, et klient kasutab kohaldatava riigisisese jaehinnaga rändlust rändlusteenuse pakkuja liikmesriigis muul otstarbel kui perioodiliselt liidu piires reisides. Sellega seoses tuleks objektiivsete näitajate kohaldamist silmas pidades lugeda sellist viibimist ja tarbimist koduriigis toimunuks. Rändlusteenuse osutaja võib tugineda ka muudele tõenditele riigisisese hinna eest jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatust või anomaalsest kasutamisest, näiteks see, et lepingut kasutatakse rändlusteenuse osutaja liikmesriigis väga harva ning kasutamine on valdavalt seotud rändlusega, või sama klient kasutab rändluse ajal mitut lepingut üksteise järel.

- (16) Vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 sätetele, millega tagatakse rändlusteenuste kasutamise puhul läbipaistvus, ja kooskõlas elektroonilise side sektori lepinguid käsitlevate õigusnormidega tuleks kliente selgelt teavitada mõistliku kasutamise poliitikat käsitlevatest lepingutingimustest enne seda, kui neid hakatakse kohaldama. Rändlusteenuse osutaja peaks teavitama riigi reguleerivat asutust mõistliku kasutamise poliitikast, mida ta käesoleva määruse kohaselt kohaldab.
- (17) Liiklus- ja asukohaandmete töötlemise suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/58/EÜ⁽¹⁾ sätteid. Eelkõige artikkel 6 võimaldab rändlusteenuse osutajal töödelda liiklusandmeid, mis on vajalikud abonentide arvete ja sidumistasude jaoks. Rändlusteenuse osutaja poolt riigisisese hinna eest jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise avastamiseks ja ennetamiseks kohaldatavad meetmed ei tohiks viia isiku tuvastamist võimaldavate kliendiandmete, sealhulgas liiklus- ja asukohaandmete säilitamise ja automaatse töötlemiseni, mis ei ole seotud eesmärgiga avastada ja takistada lubamatut või anomaalset kasutamist või on seda eesmärki silmas pidades ebaoproportsionaalne.
- (18) Eelkõige peaks rändlusteenuse osutajal olema võimalik avastada ja tõkestada seda, et kolmandad isikud kasutavad hulgi- või jaemüügi tasandil lepingutingimusi rikkudes ära riigisiseste hindadega rändlusteenuse osutamise põhimõttega seotud hinnaarbitraaži majandusliku eelise saamiseks, müües teenust klientidele, kelle alaline elukoht ei ole rändlusteenuse osutaja liikmesriigis või kellel puuduvad selle liikmesriigiga püsivad sidemed. Kui operaator teeb objektiivsete ja põhjendatud tõendite alusel kindlaks sellise süstemaatilise lubamatu tegevuse, peaks ettevõtja teatama riigi reguleerivale asutusele tõenditest, mis näitavad süstemaatilist lubamatut tegevust, ja meetmetest, mis on võetud, et tagada vastavus kõigile lepingutingimustele hiljemalt siis, kui meede võetakse.
- (19) Erijuhtudel, kui operaatoril on konkreetse rändluskliendi käitumismudeli kohta põhjendatud tõendeid, mille alusel on tõenäoline, et kehtiva riigisisese hinna eest kasutatakse jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid lubamatult või anomaalselt muudel eesmärkidel kui perioodiline reisimine, olenemata sellest, et klient on esitanud dokumentaalse tõendi elukoha või muude püsivate sidemete kohta, peaks ta kliendile esitama esmalt hoiatusteate rändlusteenuste lisatasude kehtestamise riskist. Objektiivsed kriteeriumid, mis saaks kasutada lubamatu või anomaalse kasutamise tõenäosust kinnitavate näitajatena, tuleks eelnevalt lepingus üksikasjalikult sõnastada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (ELT L 201, 31.7.2002, lk 37).

- (20) Rändlusteenuse osutaja võimalus kohaldada lisatasusid ei piira proportsionaalseid meetmeid, mida võib võtta siseriikliku õiguse kohaselt kooskõlas liidu õigusega, kui klient on aktiivselt esitanud vaeteavet, et tagada vastavus kõikidele lepingu tingimustele.
- (21) Rändlusteenuse osutajad, kes kohaldavad mõistliku kasutamise poliitikat, peaks kehtestama läbipaistvad, lihtsad ja tõhusad menetlused, et lahendada klientide kaebusi, mis on seotud kõnealuse poliitikaga. Määruse (EL) nr 531/2012 artikli 17 lõike 2 kohaselt peaks rändlus klientidel igal juhul olema juurdepääs pädevale vaidluste kohtuvälise lahendamise organile, kes menetleb vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/22/EÜ⁽¹⁾ artiklile 34, nagu seda on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/136/EÜ,⁽²⁾ õiglaselt ja kiiresti kliendi ja rändlusteenuse osutaja vahelisi lahendamata vaidlusi, mis tekivad mõistliku kasutamise poliitika kohaldamisel.
- (22) Määruse (EL) nr 531/2012 kohaselt peavad riikide reguleerivad asutused rangelt jälgima ja kontrollima mõistliku kasutamise poliitika kohaldamist, tagamaks et mõistliku kasutamise poliitika kohaldamine riigisiseste teenuseosutajate poolt ei kahjusta riigisiseste hindadega rändlusteenuse kättesaadavust klientidele. Kui riigi reguleeriv asutus leiab, et rändlusteenuse määruuses sätestatud kohustusi on rikutud, on riiklikul asutusel õigus nõuda sellise rikkumise viivitamatut lõpetamist.
- (23) Käesolev määrus ei tohiks piirata õigusi ja kohustusi, mis tulenevad liidu õigusest või siseriiklikust õigusest kooskõlas liidu õigusega. See hõlmab eelkõige lõppkasutajate õigust kasutada mobiilse elektroonilise side võrke ja teenuseid kõigis liikmesriikides, sõltumata nende kodakondsusest või elukohast liidus; riiklikke eeskirju, millega nõutakse isikut tõendavat dokumenti või muud tõendavat dokumenti, et osta SIM-kaart või muul viisil kasutada selliseid võrke või teenuseid; kõiki riiklikke meetmeid, mis puudutavad teenuse või ettemakstud krediidisumma järjepidevust asjaomase numbri või SIM-kaardiga ning elektroonilise side teenuste osutajate õigust kohaldada riigisisese õiguse alusel asjakohaseid pettusevastaseid meetmeid.
- (24) Kuna tarbimismudelid muutuvad aasta lõikes, tuleks loataotlusi, mille rändlusteenuse osutaja esitab määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt rändlusteenuste lisatasude kehtestamiseks, et tagada oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus, hinnata vähemalt 12 kuu liiklusandmete põhjal. Selleks et arutada liikluse mahtu kogu aasta jooksul, peaks rändlusteenuse osutajal olema võimalus näidata liiklusprognoose. Prognoosid peaksid põhinema tegelikel andmetel, nagu näiteks rändluse tegeliku kasutuse andmed, tegeliku riigisisese kasutuse ekstrapoleerimine rändluse kasutamisele, riigisiseste hindadega rändlusteenuse tariifikavasid kasutavate rändlusklientide märkimisväärse alamhulga tegeliku rändluskasutuse ekstrapoleerimine kõikidele rändlusklientidele, kelle suhtes kehtib riigisisese hinnaga rändluse põhimõtte vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artiklile 6a. Erinevate taotlejate jätkusuutlikkuse erandi taotlusi läbi vaadates peaksid riikide reguleerivad asutused tagama, et taotlejate poolt prognoositud mahtude tuletamiseks kasutatud eeldused on järjekindlad, olles võtnud nõuetekohaselt arvesse olulisi erinevusi kaubanduslikus positsioonis ja kliendibaasides.
- (25) Kõik andmed kulude ja tulude kohta, mis on lisatud rändlusteenuse osutaja esitatud loataotlusele rändlusteenuste lisatasude kehtestamiseks vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõikele 2, et tagada oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus, peaksid põhinema finantskontodel, mida võib kohandada liiklusmahu prognoosidega. Kõrvalekalded finantskontodel põhinevast kulude prognoosist peaks olema lubatud ainult siis, kui tõendatakse, et finantskohustused on võetud juba taotluse esitamise ajal.
- (26) Tuleks ette näha ühtlustatud meetodika jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulude ja tulude kindlakstegemiseks, et tagada rändlusteenuse osutaja poolt riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt esitatud lisatasude kohaldamise loataotluste ühtne hindamine.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/136/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul, direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuset elektroonilise side sektoris, ning määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitseseaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (ELT L 337, 18.12.2009, lk 11).

- (27) Jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamisega kaasneb kaks üldist kulukategooriat: kulud, mis tulenevad hulгимüügitasandi rändlusjuurdepääsu õiguste ostmisest külastatavatel võrkudel tasakaalustamata liikluse puhul, ja muud rändlusest tulenevad kulud. Vastavalt määrusele (EL) nr 531/2012 kaetakse kulud, mis tulenevad hulгимüügitasandi rändlusjuurdepääsu õiguste ostmisest külastatavatel võrkudel tasakaalustamata liikluse puhul, tegelikest rändlusteenuse hulgitasudest, mida kohaldatakse rändlusteenuse osutaja väljuva rändlusliikluse mahu suhtes, mis ületab sissetuleva rändlusliikluse mahtu. Rändlusteenuse osutajate puhul, kes ostavad hulгимüügitasandi juurdepääsuõigused riigisiselt teiselt rändlusteenuse osutajalt (nt virtuaalsete mobiilsidevõrkude operaatorid), võib rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu kulu olla esimestele suurem kui teistele, kui riigisisene vastuvõttev võrguoperaator nõuab riigisiselt hulгимüügitasandi juurdepääsuõiguseid ostvalt rändlusteenuse osutajalt kõrgemat rändlusteenuste juurdepääsu hulgihinda kui on tagatud külastatavate võrkude operaatorite poolt neile endile ja/või seonduvate teenuste osutamiseks. Nii suur rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu kulu võib suurendada tõenäosust, et rändlusteenuse osutajad, kes ostavad hulгимüügitasandi juurdepääsuõiguseid riigisiselt, taotleavad luba rändluse lisatasu kohaldamiseks. Riigi reguleerivad asutused peaksid kõnealuseid taotlusi läbi vaadates seda tegurit vajalikul määral arvestama.
- (28) Reguleeritud jaemüügitasandi rändlusteenuste osutamisega seotud muud rändlusspetsiifilised kulud on rändlusteenuste osutamisel liidu sees ja kolmandates riikides ühised ning mõned on ühised ka rändlusteenuste jae- ja hulгимüügi tasandi puhul. Riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt rändlusteenuse osutaja poolt esitatud lisatasude kohaldamise loataotluse puhul tuleks need ühised kulud omistada jaemüügitasandil liidu piires osutatavatele rändlusteenustele ning nende kulude puhul, mis on ühised rändlusteenuste jae- ja hulгимüügi tasandi puhul tuleks seda teha vastavalt sissetuleva ja väljuva rändluse tulude üldisele suhtele.
- (29) Jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulude hulka võib arvutada ka osa üldise mobiilside jaeteenuste osutamise ühistest ja üldkuludest, tingimusel et sellisel arvutamisel on lähtutud suhtest, mida kasutati kõigi teiste mobiilside jaeteenuste osutamisest saadavate tulude omistamiseks sellistele teenustele.
- (30) Jaemüügitasandil osutatavatel reguleeritud rändlusteenustelt saadud tulude kindlakstegemisel tuleks lisatasu kohaldamise loataotluses, mille rändlusteenuse osutaja esitab määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks, võtta täielikult arvesse kõiki jaemüügi tuluseid, mis on otsusevõtmise teel saadud külastatud liikmesriigis mobiilside jaeteenuste osutamise eest, nagu näiteks tulud rändlusliiklusest, mille maht ületab mõistliku kasutamise poliitika raames ettenähtud mahu, või muudest reguleeritud rändlusteenustest, samuti muudest ühikutasudest või muudest maksetest, mis tulenevad mobiilside jaeteenuste kasutamisest külastatud liikmesriigis.
- (31) Kuna jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuseid osutatakse kohaldatavate riigisiseste tingimuste alusel, tuleks neid vaadelda teenustena, mille tulu pärineb osaliselt mobiilside omamaiste jaeteenuste osutamise perioodilistest püüasudest. Seepärast tuleks neid arvesse võtta, kui lisatasu kohaldamise loataotlust, mille rändlusteenuse osutaja esitab oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt, hinnatakse käesolevas määruses sätestatud meetodika kohaselt. Selleks tuleks iga mobiilside jaeteenuse tulude omistamisel vastavatele teenustele võtta aluseks erinevate mobiilside teenuste liiklust peegeldav suhe, mis on kaalutud hulгимüügitasandi keskmiste ühikupõhiste rändlustasude suhtega.
- (32) Selleks, et operaatori riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust ohustatuks pidada, peaks jaemüügitasandi rändlusteenuste netomarginaal, mis saadakse jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste tulude mahaarvamisel vastavatest tuludest, olema negatiivne vähemalt sellises ulatuses, mis kätkeb endas märkimisväärse mõju ohtu riigisiseste hindade arengule. Eelkõige tuleb pidada sellist ohtu tekitavaks olukorraks seda, kui jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste netomarginaal peaks moodustama vähemalt märkimisväärse osa muude mobiilside teenuste osutamisest saadavast intressi-, maksu- ja amortisatsioonieelsest kasumist.
- (33) Isegi kui jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste netomarginaal moodustab märkimisväärse osa muude mobiilside teenuste osutamise üldmarginaalist, võivad konkreetset tingimused, nagu omamaisel turul valitsev konkurents või taotleja konkreetset omadused, ikkagi välistada riigisisese hinna arengutele avalduva märkimisväärse riski.

- (34) Lisatasu kohaldamise loataotluses, mille rändlusteenuse osutaja esitab oma riikliku hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt, peaks rändlusteenuse osutaja hindama kahjusid, mis tekivad riigisiseste hindadega rändlusteenuse osutamisest, ja seda, millist vastavat lisatasude kohaldamise korda on nende korvamiseks vaja rakendada, võttes arvesse kohaldatavaid maksimaalseid hulgihindu.
- (35) Riigi reguleerivatel asutustel peaks olema võimalik anda rändluse lisatasu kohaldamise luba esimesel päeval, mil hakatakse kohaldama rändlusteenuste lisatasude kaotamist vastavalt määrusele (EL) nr 531/2012. Sel eesmärgil võib enne kõnealust kuupäeva kavandada lisatasu kohaldamist kaaluva rändlusteenuse osutaja ja riigi reguleeriva asutuse vahelisi teabevahetusi ning ka teabe ja asjaomaste dokumentide esitamist.
- (36) Määruse (EL) nr 531/2012 kohaselt peab riigi reguleeriv asutus andma rändluse lisatasu kohaldamise loa 12 kuuks. Kõnealuse loa uuendamiseks peab rändlusteenuse osutaja määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt infot ajakohastama ning esitama selle riigi reguleerivale asutusele iga 12 kuu järel.
- (37) Arvestades riikide reguleerivate asutuste kohustust rangelt jälgida mõistliku kasutamise poliitika ja jaemüügi-tasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse meetmete kohaldamist, samuti kohustust anda igal aastal komisjonile aru oluliste sätete kohaldamise kohta, tuleks käesolevas määruses sätestada miinimumteave, mida nad peavad koguma ja mille nad peavad edastama komisjonile, et tal oleks võimalik jälgida selle kohaldamist.
- (38) Määruse (EL) nr 531/2012 kohaselt peab komisjon käesoleva rakendusakti regulaarselt läbi vaatama, pidades silmas turu arenguid.
- (39) Sidekomitee ei ole oma arvamust esitanud.
- (40) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Sellele vastavalt tuleks käesolevat määrust tõlgendada ja kohaldada kooskõlas nende õiguste ja põhimõtete, eeskätt õigusega era- ja pereelu puutumatusel, õigusega isikuandmete kaitsele, sõnavabadusega ja ettevõtlusvabadusega. Igasugusel isikuandmete töötlemisel käesoleva määruse alusel tuleb austada põhiõigusi, sealhulgas õigust era- ja perekonnaelu austamisele ning õigust isikuandmete kaitsele vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitele 7 ja 8, ning see peab olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/46/EÜ, ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/58/EÜ, nagu seda on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2006/24/EÜ ⁽²⁾ ja 2009/136/EÜ, ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/679 ⁽³⁾. Eelkõige peavad teenuseosutajad tagama, et igasugune käesoleva määruse alusel toimuv isikuandmete töötlemine peab olema vajalik ja proportsionaalne asjakohase eesmärgi saavutamiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesolevas määruses sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad, et tagada mõistliku kasutamise poliitika järjepidev rakendamine, mida rändlusteenuse osutajad võivad kohaldada selliste jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste tarbimise suhtes, mida osutatakse kohaldatava riigisisese jaehinna eest vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artiklile 6b.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiiv 2006/24/EÜ, mis käsitleb üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste või üldkasutatavate sidevõrkude pakkujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamist ja millega muudetakse direktiivi 2002/58/EÜ (ELT L 105, 13.4.2006, lk 54).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 95/46/EÜ (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

2. Samuti sätestatakse määruses üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad:
 - a) rändlusteenuste osutajate loataotlusi, mille nad esitavad määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt rändlusteenuste lisatasude kohaldamiseks, et tagada oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus;
 - b) riikide reguleerivate asutuste kohaldatavat metoodikat, mille abil hinnatakse, kas rändlusteenuse osutaja on teinud kindlaks, et ta ei suuda katta reguleeritud rändlusteenuse osutamise kulusid ning selle tagajärjel satub ohtu tema riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse määruse (EL) nr 531/2012 mõisteid.
2. Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) „püsivad sidemed liikmesriigiga“ – kohalolek liikmesriigi territooriumil, mis tuleneb täistööajaga ja kestvast töösuhtest (sealhulgas piirialatöötajate puhul), füüsilisest isikust ettevõtja samalaadset füüsilist kohalolekut eeldavast kestvast lepingulisest suhtest, korduvatel täiskoormusega õppekursustel osalemisest või muudes olukordades, näiteks lähetatud töötajate või pensionäride puhul, kui need hõlmavad samalaadset tasemel territoriaalset kohalolu;
 - b) „mobiilside jaateenused“ – üldkasutatavad mobiilsideteenused, mida osutatakse lõppkasutajatele, sealhulgas kõne-, SMS- ja andmesideteenused;
 - c) „piiramatu mahuga andmepakett“ – tariifikava ühe või mitme mobiilside jaateenuse osutamiseks, mis ei piira perioodilise püsitasuga hõlmatud mobiilandmeside jaateenuste mahtu või mille puhul on mobiilandmeside jaateenuste riigisisene ühikuhind, mis saadakse kogu arveldusperioodi mobiilsideteenuste üldise riigisisese jaehinna (käibemaksuta) jagamisel riigisisest kättesaadavate mobiilandmeside jaateenuste kogumahuga, väiksem kui määruse (EL) nr 531/2012 artiklis osutatud reguleeritud rändlusteenuste maksimaalne hulgihind;
 - d) „ettemaksuga tariifikava“ – tariifikava, mille puhul osutatakse mobiilside jaateenuseid ühikupõhiselt kliendi poolt enne tarbimist teenuseosutajale kättesaadavaks tehtud krediidi mahaarvamise ja mildest klient võib krediidi ammendumisel või kehtivuse lõppemisel taganeda trahvi maksmata;
 - e) „külastatav liikmesriik“ – liikmesriik, mis ei ole rändluskliendi riigisiseste teenuste osutaja liikmesriik;
 - f) „mobiilsideteenuste marginaal“ – muude mobiilside teenuste kui liidu piires jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste müügist saadud intressi-, maksu- ja amortisatsioonieelne kasum, mis ei hõlma seega jaemüügitasandi rändlusteenuste kulusid ja tulusid;
 - g) „kontsern“ – emaettevõtja ja kõik selle tütarettevõtjad, kes on määruse (EÜ) nr 139/2004⁽¹⁾ tähenduses tema kontrolli all.

II JAGU

MÕISTLIKU KASUTAMISE POLIITIKA

Artikkel 3

Aluspõhimõte

1. Rändlusteenuse osutaja osutab jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuseid riigisisese hinnaga oma rändlus klientidele, kes on rändlusteenuse osutaja liikmesriigi alalised elanikud või kellel on selle liikmesriigiga püsivad sidemed, mis eeldavad sealset sagedast või märkimisväärset kohalolekut, kui nad reisivad perioodiliselt liidu piires.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) (ELT L 24, 29.1.2004, lk 1).

2. Reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise ärahoidmise eesmärgil rändlusteenuse osutaja poolt kohaldatava mõistliku kasutamise poliitika suhtes kehtivad artiklites 4 ja 5 sätestatud tingimused ja see poliitika tagab, et kõigil sellistel rändlusklientidel on perioodiliselt liidu piires reisides juurdepääs riigisisese hinnaga jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenustele samadel tingimustel kui nende teenuste tarbimisel koduriigis.

Artikkel 4

Mõistlik kasutamine

1. Mõistliku kasutamise poliitika eesmärgil võib rändlusteenuse osutaja nõuda oma rändlusklientidelt tõendite esitamist alalise elukoha kohta rändlusteenuse osutaja liikmesriigis või püsivate sidemete kohta selle liikmesriigiga, mis tähendavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selle riigi territooriumil.

2. Ilma et see piiraks ühtegi kohaldatavat riigisisest mahupiirangut, on rändluskliendil piiramatu mahuga andmepaketi puhul võimalik liidus perioodiliselt reisides tarbida andmeside rändlusteenuste mahtu riigisisese jaehinnaga vähemalt kaks korda nii suures mahus, kui saadakse, jagades kõnealuse piiramatu mahuga andmepaketi kogu arveldusperioodi üldise riigisisese jaehinna (käibemaksuta) määruse (EL) nr 531/2012 artiklis 12 osutatud reguleeritud rändlusteenuste maksimaalse hulgihinnaga.

Kui mobiilside jaeteenuseid müüakse kombineeritult muude teenuste või lõppseadmetega, määratakse andmepaketi üldine riigisisene jaehind artikli 2 lõike 2 punkti c ja käesoleva lõike kohaldamiseks kindlaks, võttes arvesse kombineeritud müügi mobiilside jaeteenuse komponendi eraldi müümisel kohaldatavat hinda, kui see on kättesaadav, või samasuguste omadustega eraldi müüdatavate teenuste hinda.

3. Ettemaksuga tariifikavade puhul võib rändlusteenuse osutaja lõikes 1 osutatud mõistliku kasutamise poliitika nõude alternatiivina piirata riigisisese jaehinnaga andmeside rändlusteenuste tarbimist liidus mahuga, mis on vähemalt sama suur kui maht, mis saadakse, jagades rändluse algushetkeks allesjäänud kättesaadava ja kliendi poolt juba teenuseosutajale makstud krediidi üldsumma (käibemaksuta) määruse (EL) nr 531/2012 artiklis 12 osutatud reguleeritud rändlusteenuste maksimaalse hulgihinnaga.

4. Seoses liiklusandmete töötlemisega vastavalt direktiivi 2002/58/EÜ artiklile 6, et hoida ära kohaldatava riigisisese jaehinnaga jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalne kasutamine, võib rändlusteenuse osutaja kasutada õiglaseid, mõistlikke ja proportsionaalseid kontrollimehhanisme, mis põhinevad objektiivsetel näitajatel, mis on seotud lubamatu või anomaalse kasutamise riskiga, mille puhul ei ole enam tegemist perioodilise reisimisega liidus.

Objektiivsed näitajad võivad hõlmata meetmeid, mida kohaldatakse, et teha kindlaks, kas kliendil on ülekaalus riigisisene või rändlustarbimine või kas ülekaalus on riigisisene kohalolek või kohalolek liidu muudes liikmesriikides.

Tagamaks, et artikli 5 lõike 4 kohaselt ei kohaldata perioodiliselt reisivate rändlusklientide suhtes ülemääraseid ja tarbetuid hoiatusteateid, jälgivad rändlusteenuse osutajad, kes kohaldavad selliseid meetmeid rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise riski tuvastamiseks, selliseid kohaloleku ja tarbimise näitajaid kumulatiivselt ning vähemalt nelja kuu jooksul.

Rändlusteenuse osutaja täpsustab rändlusklientidega sõlmitavates lepingutes, millise mobiilside jaeteenuse või milliste mobiilside jaeteenuste tarbimisnäitaja seondub ning mis on vaatlusperioodi minimaalne kestus.

Rändluskliendi ülekaalukat riigisisest tarbimist või ülekaalukat riigisisest kohalolekut kindlaksmääratud vaatlusperioodi jooksul peetakse jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste lubatud ja mitteamomaalse kasutamise tõendiks.

Teise, kolmanda ja viienda lõigu kohaldamisel loetakse riigisisese kohaloleku päevadeks kõik päevad, mil rändlusklient on olnud logitud riigisisesse võrku.

Kohaldatava riigisisese jaehinnaga jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise riski muud objektiivsed näitajad võivad hõlmata üksnes järgmist:

- a) peamiselt, kui mitte eranditult rändlemiseks kasutatavat SIM-kaarti ei kasutata pika aja jooksul;
- b) üks ja sama klient sõlmib rändlemise ajal mitu SIM-kaardi teenuslepingut ja kasutab neid üksteise järel.

5. Kui rändlusteenuse osutaja teeb objektiivsete ja põhjendatud tõendite abil kindlaks, et teatav arv SIM-kaarte on organiseeritult müüdnud edasi isikutele, kes tegelikult ei ela selle jaemüügitasandi rändlusteenuse osutaja liikmesriigis ega oma seal püsivaid sidemeid, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selles liikmesriigis, et kasutada kohaldatava riigisisese hinnaga jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuseid muul eesmärgil kui perioodiline reisimine, võib rändlusteenuse osutaja võtta kohe proportsionaalsed meetmed, et tagada vastavus kõikidele lepingutingimustele.

6. Käesoleva jao kohaselt tegutsedes peab rändlusteenuse osutaja järgima direktiivide 2002/58/EÜ ja 95/46/EÜ ning nende siseriiklikke rakendusmeetmeid ning määrust (EL) 2016/679.

7. Käesolevat määrust ei kohaldata mõistliku kasutamise poliitika suhtes, mis on määratletud määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6e lõike 3 kohaselt võimaldatud alternatiivsete rändlustariifide lepingutingimustes.

Artikkel 5

Mõistliku kasutamise poliitika läbipaistvus ja järelevalve

1. Kui rändlusteenuse osutaja kohaldab mõistliku kasutamise poliitikat, lisab ta rändlusklieentidega sõlmitud lepingutesse kõik selle poliitikaga seotud tingimused, sealhulgas vastavalt artikli 4 lõikele 4 kohaldatava kontrollimehhanismi. Mõistliku kasutamise poliitika osana kehtestab rändlusteenuse osutaja läbipaistvad, lihtsad ja tõhusad menetlused, et lahendada klientide kaebusi, mis on seotud kõnealuse poliitika kohaldamisega. See ei piira rändlusklieendi õigusi kasutada määruse (EL) nr 531/2012 artikli 17 lõike 2 kohaselt läbipaistvat, lihtsat, õiglast ja kiiret kohtuvälist vaidluste lahendamise korda, mis on kehtestatud rändlusteenuse osutaja liikmesriigis vastavalt direktiivi 2002/22/EÜ artiklile 34. Selline kaebuste lahendamise mehhanism ja vaidluste lahendamise kord võimaldavad rändlusklieendil vastuseks lõike 3 esimese lõigu kohasele hoiatusteatele tõendada, et ta ei kasuta jaemüügitasandil osutatavaid reguleeritud rändlusteenuseid muul eesmärgil kui perioodiliseks reisimiseks.

2. Rändlusteenuse osutaja teavitab käesoleva määruse kohaselt kohaldatavast mõistliku kasutamise poliitikast riigi reguleerivat asutust.

3. Kui on olemas objektiivsed ja põhjendatud tõendid, mis artikli 4 lõikes 4 osutatud objektiivsetele näitajatele tuginedes viitavad konkreetse kliendi puhul liidu piires jaemüügitasandil riigisisese jaehinnaga osutatavate reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise riskile, juhivad rändlusteenuse osutaja hoiatusteatega kliendi tähelepanu avastatud käitumismudelile, mis viitab sellisele riskile, enne mis tahes lisatasu kohaldamist vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artiklile 6e.

Juhul kui selline risk tuleneb nii ülekaaluka riigisisese tarbimise kui ka ülekaaluka riigisisese kohaloleku kriteeriumi mittetäitmisest artikli 4 lõike 4 viiendas lõigus osutatud kindlaksmääratud vaatlusperioodi jooksul, võetakse edaspidi lõikega 1 ettenähtud kaebuse lahendamise või määruse (EL) nr 531/2012 artikli 17 lõike 2 kohase vaidluste lahendamise korral lisatasu kohaldatavuse küsimuses arvesse muid ohumärke, mis tulenevad sellest, et ülekaalus on kliendi kohalolek või tarbimine väljaspool koduriiki.

Käesolevat lõiget kohaldatakse olenemata sellest, kas rändlusklieent esitab artikli 4 lõike 1 kohase dokumentaalse tõendi elukoha või muude püsivate sidemete kohta, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut rändlusteenuse osutaja liikmesriigis.

4. Esitades rändlusklieendile lõike 3 kohase hoiatusteate, teavitab rändlusteenuse osutaja klienti sellest, et kui minimaalselt kahe nädala jooksul ei muutu kasutusmudel, mis osutaks tegelikule riigisisesele tarbimisele või kohalolekule, võidakse pärast sellise hoiatusteate kuupäeva kohaldada määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6e kohast lisatasu jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste edaspidise kasutamise suhtes kõnealuse SIM-kaardiga.

5. Rändlusteenuse osutaja lõpetab lisatasu kohaldamise niipea, kui artikli 4 lõikes 4 osutatud objektiivsete näitajate põhjal võib öelda, et kliendi käitumismudel ei viita enam asjaomase jaemüügitasandil osutatava reguleeritud rändlusteenuste lubamatu või anomaalse kasutamise riskile.

6. Kui rändlusteenuse osutaja teeb kindlaks, et SIM-kaarte on organiseeritult edasi müüdnud isikutele, kes tegelikult ei ela jaemüügitasandi rändlusteenuse osutaja liikmesriigis ega oma seal püsivaid sidemeid, mis eeldavad sagedast või märkimisväärset kohalolekut selles liikmesriigis, et kasutada jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuseid muul eesmärgil kui perioodiline reisimine väljaspool seda liikmesriiki artikli 4 lõike 3 kohaselt, teatab operaator riigi reguleerivale asutusele tõenditest, mis näitavad süstemaatilist lubamatut tegevust, ja meetmetest, mis on võetud, et tagada vastavus kõigile lepingutingimustele, hiljemalt samal ajal, kui selline meede võetakse.

III JAGU

TAOTLUS JA JAEMÜÜGITASANDIL OSUTATAVATE RÄNDLUSTEENUSTE LISATASUDE KAOTAMISE JÄTKUSUUTLIKKUSE HINDAMISE METOODIKA

Artikkel 6

Andmed, mis toetavad rändlusteenuse osutaja poolt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt esitatavat loataotlust rändlusteenuste lisatasude kohaldamiseks, et tagada oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus

1. Loataotlusi, mille rändlusteenuse osutaja esitab määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt rändlusteenuste lisatasu kohaldamiseks, et tagada oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus (edaspidi „taotlus“), hinnatakse taotluse esitanud rändlusteenuse osutaja poolt osutatud jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste üldmahu andmete põhjal vastavalt 12 kuu prognoosile, mis ei alga varem kui 15. juuni 2017. Esimese taotluse puhul hinnatakse kõnealuseid mahuprognose üht või mitut järgmist valikut kasutades:

- a) taotleja poolt enne 15. juunit 2017 jaemüügi tasandi reguleeritud rändluse suhtes kohaldatava jaehinnaga osutatavate jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste tegelik maht;
- b) jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste prognoositud maht pärast 15. juunit 2017, kui jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste prognoositud mahtu kõnealusel ajavahemikul hinnatakse taotleja rändlusklientide poolse mobiilsideteenuste tegeliku riigisisese jaetarbimise ja liidu piires välismaal veedetud aja alusel;
- c) jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste prognoositud maht pärast 15. juunit 2017, kui jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste mahu hindamisel on aluseks jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste mahtude proportsionaalne muutus taotleja tariifikavades, mis kujutavad endast olulist osa kliendibaasist, mille suhtes kehtestas taotleja riigisisel tasandil vähemalt 30 päeva pikkuseks ajavahemikuks jaemüügi tasandi reguleeritud rändlusteenuste hinnad kooskõlas I lisas sätestatud metoodikaga.

Kui taotlust ajakohastatakse kooskõlas määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõikega 2, ajakohastatakse reguleeritud rändlusteenuste prognoositud üldmahtu, võttes aluseks riigisiseste mobiilsideteenuste tegeliku keskmise tarbimismudeli ning korrutades selle rändlusklientide teadaoleva arvuga ja eelnenud 12 kuu jooksul nende poolt külastatud liikmesriikides veedetud ajaga.

2. Andmed taotleja kulude ja tulude kohta põhinevad finantskontodel, mis tehakse riigi reguleerivale asutusele kättesaadavaks ja mida võib kohandada, lähtudes mahuhinnangutest vastavalt lõikele 1. Kulude prognoosimisel võetakse kõrvalekaldeid varasematest finantskontodest arvesse ainult siis, kui seda põhjendatakse tõenditega finantskohustuste kohta prognoosiga hõlmatud perioodil.

3. Taotleja esitab kõik vajalikud andmed, mida kasutatakse mobiilsideteenuste marginaali ning reguleeritud rändlusteenuste osutamise üldiste tegelike ja prognoositud kulude ja tulude kindlaksmääramiseks asjakohase ajavahemiku jooksul.

Artikkel 7

Reguleeritud rändlusteenuste osutamise seotud rändlusest tulenevate kulude kindlakstegemine

1. Selleks, et teha kindlaks, et taotleja ei suuda oma kulusid katta ning selle tagajärjel kannatab tema riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus, võetakse arvesse vaid järgmisi rändlusest tulenevaid kulusid, kui neid on rändlusteenuste lisatasude kohaldamise loataotluses põhjendatud:

- a) kulud rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu ostmiseks;
- b) rändlusest tulenevad jaemüügi kulud.

2. Rändlusteenuste hulgiturule juurdepääsu ostmisel tekkinud kulude puhul võetakse arvesse ainult seda summat, mille võrra taotleja kogumaksed teistele selliste teenuste osutajatele liidus peaksid ületama kogusummat, mis tal on saada samade teenuste osutamise eest teistelt rändlusteenuste osutajatele liidus. Summade puhul, mis rändlusteenuse osutajal on saada hulgimüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste osutamise eest, eeldab rändlusteenuse osutaja nende hulgimüügitasandi rändlusteenuste prognoositud mahte, mis on mis kooskõlas artikli 6 lõike 1 kohaselt prognoositud mahtude puhul aluseks võetud eeldustega.

3. Rändlusest tulenevate jaemüügi kulude puhul võetakse arvesse ainult järgmisi kulusid, kui neid on taotluses põhjendatud:

- a) rändluse rakendamise ja haldamise kulud, sealhulgas kõik spetsiaalselt rändluse rakendamiseks ja haldamiseks kasutatavad äriteabesüsteemid ja tarkvara;
- b) rändluse arveldusandmete vahendamise ja maksekulud, sealhulgas rändluse arveldusandmete vahendamise ja finantsarvelduse kulud;
- c) lepingute läbirääkimise ja sõlmimise kulud, sealhulgas välisõivud ja sisemiste ressursside kasutamine;
- d) määruse (EL) nr 531/2012 artiklites 14 ja 15 sätestatud jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamise nõuete täitmiseks kantud kulud, võttes arvesse kehtivat mõistliku kasutamise poliitikat, mida rändlusteenuse osutaja kasutab.

4. Lõike 3 punktides a, b ja c viidatud kulusid võetakse arvesse proportsionaalselt, lähtudes üksnes sellest, millise osa moodustab taotleja jaemüügitasandil osutatud reguleeritud rändlusteenuste üldine liiklusmaht võrreldes tema rändlusteenuste jaemüügitasandi väljuva ja hulgimüügitasandi sissetuleva liikluse üldmahuga, vastavalt II lisa punktides 1 ja 2 esitatud meetodikale, ning sellest, millise osa moodustab tema jaemüügitasandil liidus osutatud reguleeritud rändlusteenuste üldine liiklusmaht tema jaemüügitasandil liidus ja väljaspool liitu osutatud reguleeritud rändlusteenuste liikluse üldmahust, vastavalt II lisa punktides 1 ja 3 esitatud meetodikale.

5. Lõike 3 punktis d viidatud kulusid võetakse arvesse proportsionaalselt, lähtudes üksnes sellest, millise osa moodustab taotleja jaemüügitasandil liidus osutatud reguleeritud rändlusteenuste üldine liiklusmaht tema jaemüügitasandil liidus ja väljaspool liitu osutatavate rändlusteenuste liikluse üldmahust, vastavalt II lisa punktides 1 ja 3 esitatud meetodikale.

Artikkel 8

Jaemüügi ühiste ja üldiste kulude omistamine jaemüügitasandil osutatavatele reguleeritud rändlusteenustele

1. Lisaks artikli 7 kohaselt kindlaks tehtud kuludele võib osa jaemüügitasandi rändlusteenuste osutamise üldistest ühistest ja üldkuludest esitada loataotluses rändlusteenuste lisatasude kohaldamiseks. Arvesse võetakse ainult järgmisi kulusid, kui neid on taotluses põhjendatud:

- a) arve väljastamise ja tasu sissenõudmise kulud, sealhulgas kõik kulud, mis on seotud kliendi arve menetlemise, arvestamise, koostamise ja edastamisega;
- b) müügi- ja levitamiskulud, sealhulgas mobiilside jaeteevõrgu müügiks müügiesinduste ja muude turustuskanalite kasutamine;

- c) klienditeeninduse kulud, sealhulgas kõikide lõppkasutajale kättesaadavate klienditeenuste käitamise kulud;
- d) ebatõenäoliselt laekuvate nõuete haldamise kulud, sealhulgas kulud, mis on tekkinud seoses klientide tagasimaksmatute võlgade mahakandmise ja ebatõenäoliselt laekuvate nõuete sissenõudmisega;
- e) turustuskulud, kaasa arvatud kõik mobiilsideteenuste reklaamikulud.

2. Lõikes 1 osutatud kulusid, kui neid on taotluses põhjendatud, võetakse arvesse proportsionaalselt, lähtudes üksnes sellest, millise osa moodustab taotleja jaemüügitasandil liidus osutatud rändlusteenuste üldine liiklusmaht kõigi mobiilside jaeteenuste üldisest liiklusmahust, mis arvutatakse saadud suhtarvu kaalutud keskmisena iga mobiilsideteenuse kohta, kusjuures kaalutegurid peegeldavad vastavaid taotleja makstud hulgemüügitasandi rändlushindu, vastavalt II lisa punktides 1 ja 4 esitatud meetodikale.

Artikkel 9

Jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamisest saadud tulude kindlakstegemine

1. Selleks, et teha kindlaks, et taotleja ei suuda oma kulusid katta ning selle tagajärjel kannatab tema riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus, võetakse arvesse vaid järgmisi tulusid, mis lisatakse rändlusteenuste lisatasude kohaldamise loataotlusse:

- a) tulud, mis tulenevad otseselt külastatud liikmesriigist pärit mobiilside jaeteenuste liiklusest;
- b) osa üldtuludest, mis saadakse perioodilistel püsitasudel põhinevate mobiilside jaeteenuste müügist.

2. Lõike 1 punktis a osutatud tulud hõlmavad järgmist:

- a) jaemüügitasu, mida nõutakse määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6e alusel rändlusliikluse eest, mis ületab rändlusteenuse osutaja kohaldatava mõistliku kasutamise poliitika kohast mahtu;
- b) tulud muude reguleeritud rändlusteenuste osutamisest vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6e lõikele 3;
- c) riigisiseseid jaehinnad, mis tasutakse ühikupõhiselt või mis ületavad mobiilside jaeteenuste osutamise perioodilisi püsitasusid ja mis on tekkinud mobiilside jaeteenuste kasutamisel külastatud liikmesriigis.

3. Kui mobiilside jaeteenuseid müüakse kombineeritud muude teenuste või lõppseadmetega, võetakse lõike 1 punktis b osutatud tulude kindlakstegemisel arvesse ainult mobiilside jaeteenuste müügiiga seotud tulusid. Need tulud tehakse kindlaks kombineeritud müügi iga komponendi eraldi müümisel kohaldatava hinna alusel, kui see on kättesaadav, või samasuguste omadustega eraldi müüdava teenuse hinna alusel.

4. Selleks et teha kindlaks, kui suure osa üldtuludest moodustab mobiilside jaeteenuste müük, mis on seotud jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamisega, kohaldatakse II lisa punktides 1 ja 5 esitatud meetodikat.

Artikkel 10

Riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõikele 2 rändlusteenuse osutaja poolt esitatava rändlusteenuste lisatasu kohaldamise loataotluse hindamine

1. Kui riigi reguleeriv asutus hindab lisatasu kohaldamise loataotlust, mille rändlusteenuse osutaja on esitanud oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt, võib ta teha järelduse, et taotleja ei suuda katta oma jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulusid ning see kahjustab tema riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust, ainult juhul, kui taotleja jaemüügitasandi rändlusteenuste negatiivne netomarginaal moodustab vähemalt 3 % tema mobiilsideteenuste marginaalist.

Jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste negatiivne netomarginaal on summa, mis jääb järele pärast jaemüügitasandil reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulude mahaarvamist selliste teenuste osutamise tuludest, mis on tehtud kindlaks käesoleva määruse kohaselt. Selle kindlakstegemiseks vaatab riigi reguleeriv asutus taotluses esitatud andmed läbi, et tagada vastavus artiklites 7, 8 ja 9 sätestatud kulude ja tulude kindlakstegemise meetodikale.

2. Kui taotleja jaemüügitasandi rändlusteenuste netomarginaali absoluutväärtus moodustab vähemalt 3 % mobiilside-teenuste marginaalist, keelab riigi reguleeriv asutus sellele vaatamata lisatasu kohaldamise, kui ta teeb kindlaks, et konkreetsete asjaolude tõttu on ebatõenäoline, et riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus saaks kahjustada. Sellised asjaolud hõlmavad olukordi, kus:

- a) taotleja kuulub kontserni ja on tõendeid siirdehindade kohta, mis soosivad kontserni teisi tütaretevõtjaid liidus, elkõige kontserni sees kohaldatavate rändlusteenuste hulgitasude olulise tasakaalustamatuse tõttu;
- b) konkurentsi olukord on omamaisel turul selline, mis võimaldab väiksemate marginaalidega toime tulla;
- c) mõistliku kasutamise poliitika rangem kohaldamine, mis on artiklitega 3 ja 4 veel kooskõlas, viiks jaemüügitasandi rändlusteenuste netomarginaali alla 3 %.

3. Erandlike asjaolude korral, kui operaatori mobiilside-teenuste marginaal ja jaemüügitasandi rändlusteenuste netomarginaal on negatiivsed, lubab riigi reguleeriv asutus lisatasu kohaldamist reguleeritud rändlusteenuste suhtes.

4. Kui antakse luba kohaldada reguleeritud rändlusteenuste suhtes lisatasu, määratakse riigisisese reguleeriva asutuse lõplikus otsuses kindlaks jaemüügitasandi rändlusteenuste negatiivse marginaali kinnitatud summa, mida võib katta lisatasu kohaldamisega liidus osutatavate rändlusteenuste suhtes. Lisatasu peab olema kooskõlas hindamise aluseks oleva taotluse rändlusliikluse prognoosidega ja see tuleb kehtestada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/21/EÜ⁽¹⁾ artiklis 8 sätestatud põhimõtete kohaselt.

IV JAGU

LÕPPSÄTTED

Artikkel 11

Järelevalve, mida kohaldatakse mõistliku kasutamise poliitika ja rändlusteenuse osutaja poolt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt oma riikliku hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks esitatud rändluse lisatasude kohaldamise loataotluste suhtes

Selleks et jälgida määruse (EL) nr 531/2012 artiklite 6b ja 6c ning käesoleva määruse järjepidevat kohaldamist ja teavitada komisjoni igal aastal määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6d lõike 5 kohastest taotlustest, kogub riigi reguleeriv asutus korrapäraselt teavet, mis käsitleb:

- a) meetmeid, mida nad võtavad, et teostada järelevalvet määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6b ja käesolevas määruses sätestatud üksikasjalike eeskirjade kohaldamise üle;
- b) nende taotluste arvu, mis on rändlusteenuste lisatasude kohaldamiseks aasta jooksul esitatud, heaks kiidetud ja uuendatud vastavalt määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõigetele 2 ja 4;
- c) jaemüügitasandi rändlusteenuste negatiivsete netomarginaalide suurust oma otsuste puhul lubada rändluse lisatasusid ja lisatasude suhtes kehtivat korda, millest on teatatud loataotluses, mille rändlusteenuse osutaja esitab oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6c lõike 2 kohaselt.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamidirektiiv) (EÜTL 108, 24.4.2002, lk 33).

*Artikkel 12***Läbivaatamine**

Piiramata võimalust, et käesolev rakendusakt vaadatakse selle rakendamisest saadud esmastele kogemustele ja määruse (EL) nr 531/2012 artikli 6d lõikes 2 nimetatud tegurite olulistele muutustele tuginedes läbi varem, vaatab komisjon käesoleva rakendusakti pärast BERECiga konsulteerimist läbi hiljemalt 2019. aasta juuniks.

*Artikkel 13***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. detsember 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

I LISA

Reguleeritud rändlusteenuste tegelike mahtude proportsionaalne muutus riigisiseste hindadega rändlusteenuse osutamise (põhimõtte „roam-like-at-home“) raames võrreldes eelneva aasta sama perioodiga:

$$\left(\frac{\sum_1^n \text{maht}_k(t)}{\sum_1^n \text{maht}_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

kus

k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside);

n on riigisiseste hindadega rändlusteenuse kohaldamise päevade arv ($n \geq 30$) ja

t on riigisiseste hindadega rändlusteenuse esmakordse kohaldamise aasta.

Seda protsendimäära tuleks kasutada mahu muutuse hindamiseks 12kuulise prognoosiperioodi jooksul, korrutades selle eelmise aasta mahuga.

II LISA

- 1) Mobiilside jaeteenuste kaalutegur
- w_i
- :

$$w_k = \frac{\text{operaatori makstud keskmine hulгимüügitasandi rändlushind}_{ki}}{\sum_{k=1}^3 \text{operaatori makstud keskmine hulгимüügitasandi rändlushind}_k}$$

kus

 k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside);

„operaatori makstud keskmine hulгимüügitasandi rändlushind“ tähendab tasakaalustamata ühiku keskmist hinda, mille operaator iga teenuse eest maksis; teenuste ühikud on eurosentides i) minuti kohta (kõneteenuse puhul), ii) SMSi kohta (SMSi puhul) ja MB kohta (andmeside puhul).

- 2) Taotleja jaemüügitasandil osutatud reguleeritud rändlusteenuste ning tema rändlusteenuste jaemüügitasandi väljuva ja hulгимüügitasandi sissetuleva liikluse üldmahu suhe:

$$\frac{\text{jaetasandi väljuv rändlusliiklus}}{(\text{jaetasandi väljuv} + \text{hulgitasandi sissetulev}) \text{ rändlusliiklus}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{jaetasandi väljuv rändlusliiklus}_k}{(\text{jaetasandi väljuv} + \text{hulgitasandi sissetulev}) \text{ rändlusliiklus}_k}$$

kus

 k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside)

- 3) Taotleja jaemüügitasandil liidus osutatud reguleeritud rändlusteenuste üldise liikluse ning tema jaemüügitasandil liidus ja väljaspool liitu osutatavate rändlusteenuste liikluse üldmahu suhe:

$$\frac{\text{jaetasandi väljuv ELi rändlusliiklus}}{\text{jaetasandi väljuv (EL + ELi väline) rändlusliiklus}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{jaetasandi väljuv ELi rändlusliiklus}_k}{\text{jaetasandi väljuv (EL + ELi väline) rändlusliiklus}_k}$$

kus

 k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside)

- 4) Taotleja jaemüügitasandil liidus osutatud rändlusteenuste üldise liikluse ning kõigi mobiilside jaeteenuste üldise jaemüügitasandi liikluse suhe:

$$\frac{\text{jaetasandi väljuv ELi rändlusliiklus}}{\text{jaetasandi väljuv (EL + ELi väline) rändlusliiklus} + \text{jaetasandi sissemaine liiklus}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{jaetasandi väljuv ELi rändlusliiklus}_k}{\text{jaetasandi väljuv (EL + ELi väline) rändlusliiklus}_k + \text{jaetasandi sissemaine liiklus}_k}$$

kus

 k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside)

5) Jaemüügitasandil ELis osutatava rändlusteenuse tulu:

Jaetasandi ELi rändluse tulu = jaetasandi mobiilsideteenuste tulud

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{jaetasandi väljuv ELi rändlusliiklus}_k}{\text{jaetasandi väljuv (EL + ELi väline) rändlusliiklus}_k + \text{jaetasandi sisemaine liiklus}_k} \right)$$

kus

k = teenus (1 = kõne, 2 = SMS, 3 = andmeside)
